

hævet, således at byretten ikke mere skal være bundet til at anbringe 4—6 dommere i disse særlige afdelinger. Der skabes således mulighed for at beskæftige en eller flere af disse dommere med behandlingen af civile eller kriminelle retssager, når præsidenten skønner, at der er behov derfor, og når der er mulighed for at overlade arbejdet i de særlige afdelinger til dertil egnede fuldmægtige, jfr. § 16.

ad 7. Forslaget tilsigter en forenklet affattelse af paragraffen.

Efter den nugældende bestemmelse i § 16 kan fogedforretninger og de til skifteforvaltningen hørende forretninger, for så vidt der ikke derved bliver spørgsmål om afgørelse af tvistigheder, efter dommerens bestemmelse udføres af en fuldmægtig eller en anden dertil af byrettens præsident bemyndiget person, ligesom beslutninger vedrørende førelsen af tinglysningens bøger inden for det af tinglysningssdommeren fastsatte område kan tages af en fuldmægtig på eget ansvar. Disse regler erstattes efter forslaget med en almindelig bemyndigelse for de ved Københavns byret ansatte fuldmægtige til at udføre foged-, skifte- og tinglysningforretninger i det omfang, hvori det af rettens præsident overdrages dem at udføre disse forretninger, og ordningen ved byretten bringes derved i overensstemmelse med, hvad der i forvejen gælder for underretterne uden for København.

Det bemærkes, at stillingerne som underfogder er bortfaldet ved normeringsloven af 7. juni 1958.

ad 8. Efter forslaget udgår bestemmelsen om, at dommeren tillige er retsskriver.

ad 9. Den nugældende bestemmelse i § 17, 2. stk., er overflødiggjort ved forslaget til § 14.

ad 10. Efter den huværende affattelse af § 17, stk. 4, er statsansatte dommerfuldmægtige bemyndiget til at udføre foged-, skifte- og notarialforretninger, de i § 1018, 1. stk., omhandlede forhold samt søforklaringer i det omfang, hvori det af underretssdommeren overdrages dem at udføre disse forretninger. Ved forslaget udvides denne bemyndigelse til også at omfatte dommerfuldmægtigaspiranter og honorarlønnede dommerfuldmægtige, medens man tidligere for så vidt angår disse har måttet indhente vedkommende landsretspræsidents bemyndigelse.

ad 11. Forslaget til nyt stk. 4 i § 17 erstatter den nugældende bestemmelse i retsplejelovens § 45, 2. pkt., idet det er fundet mest hensigtsmæssigt at samle bestemmelserne om bemyndigelse til at ud-

føre dommerforretninger i én paragraf. Adgangen til at give andre end dommerfuldmægtige bemyndigelse til at udføre visse fogedforretninger er udvidet, således at den også omfatter fogedforretninger, hvis genstand er fast ejendom.

Den hidtil gældende bestemmelse om, at forretningerne udføres „på dommerens ansvar“ er udeladt, idet den ikke kan antages at medføre et større ansvar for fuldmægtigenes og kontorpersonalets handlinger, end hvad der følger af lov nr. 138 af 7. maj 1937 om underretssdommeres og politimestres ansvar for deres personale.

ad 12. Ændringen er af redaktionel karakter.

ad 13. Efter forslaget ændres betegnelsen „retsskriver“ overalt, hvor den benyttes om den, der fører retsbogen, til „protokolfører“.

ad 14., 15 og 16. Ændringerne er af redaktionel karakter.

ad 17. Ændringen af kapitlets overskrift skyldes, at der i kapitlet optages bestemmelser om dommerfuldmægtige, medens de særlige bestemmelser om retsskrivere og retsvidner udgår.

ad 18. Forslaget begrundes med, at det omhandlede krav til eksamenskarakteren har mistet dets betydning.

ad 19. De i forslaget nævnte stillinger er nu uden betydning ved udnævnelse af højesteretsdommere.

ad 20. Forslaget er en følge af den nye affattelse af tjenestemandslovens § 6.

ad 21. Bestemmelserne i 3. og 4. punktum i § 44, stk. 2, er afløst af tjenestemandslovens § 12, stk. 7.

ad 22. Forslaget tilsigter en forenkling af arbejdsgangen i de tilfælde, hvor landsrettens præsident meddeler midlertidige bemyndigelser til at forestå et dommerembede ved en underret.

ad 23. Der henvises til bemærkningerne ad 11 og 33.

ad 24. Før retsplejelovens ikrafttræden beskikkedes sættemommere af justitsministeriet eller ved underretterne uden for København af amtmanden. Medens det ved retsplejelovens § 46 blev bestemt, at landsrettens præsident skulle beskikke sættemommere ved underretterne uden for København, blev justitsministerens hidtidige beføjelse til at beskikke sættemommere i øvrigt opretholdt, uanset at det i retsplejelovsudkastenes motiver udtaltes, at al den myndighed vedrørende retsplejen, som ikke nødvendigt måtte være regeringen forbeholdt, burde overføres til domstolene.